

## **A tézisművem címe:**

5 év

Leírásként megfelelő az, amit a Tézisekben és a disszertációmban is szerepeltetek?  
Amennyiben ige, ide másolom, hogy könnyebben kezelhető legyen:

## **A tézismű leírása:**

A tézisművemben elkészített alkotások három csoportra oszthatóak. Interdiszciplináris szemszögből a képzőművészet mellett az orvostudomány területével is kapcsolatot teremtek. Gyógyíthatatlan betegségek emberi, páciensi, laikus nézőpontjait mutatom be egy alternatív, installatív művészkönyv formájában. A képzőművészettel kialakított kapcsolat az autonóm attitűd felerősítésével és a funkció/hasznosság háttérbe szorításával valósul meg. Ez a megközelítés azt jelenti, hogy nem csupán formai inspirációt vagy stílári eszközkészletet látok a képzőművészetben, hanem egy olyan gondolkodásmódot és kritikai attitűdöt, amely segíthet új, releváns és mélyebb értelmezési szintek feltárásában a tervezőgrafikában. Az interdiszciplinaritás itt olyan módszertani és szemléletbeli kapcsolatként jelenik meg, amely lehetőséget ad a reflexív és önkritikus alkotói gyakorlat kialakítására.

Az orvostudománnyal kapcsolatban összetettebb a helyzet. A kutatásom kiterjedt a betegségekhez kapcsolódó tudományos részletekre, azonban a célom az volt, hogy ennek a páciens, beteg nézőpontjából látható értelmezhetetlenségére világítsak rá. Ezért a képalkotó vizsgálatok eredményeit vettem alapul, és az azokon látható adatok vizuális nyelvét használom a munkákban. A helyes orvosi értelmezés nem szempont, csupán azok a vizuális elemek (esetleg latin szavak), amiket ilyen helyzetekben az értelmezés képessége nélkül páciensként aggodalommal figyelünk.

Ezek a képek mellett megjelenik egy másik csoport is az alkotások között (pl. a Quo Vadis? című kép), ahol nem az orvostudománnyal, hanem a pszichológiával kapcsolódom. Ezekben az esetekben olyan lelki szituációkat vizsgállok, amelyek gyógyíthatatlannak ítélt betegségek kezelése során merülnek fel bennünk. Itt a vizuális nyelv más. Nagyobb a hangsúly a tipográfián keresztül közvetített üzeneten.

Tézisművemben pedig harmadik csoportként mozgóképet mutatok be, ahol már teljesen elhagyom a szövegesen vagy vizuális nyelven értelmezhető üzeneteket.

A „kórházba járás” monoton, repetitív és sokszor nyomasztó állapotára reflektálok, ahol egy idő után a nézőpontunk már egy teljesen kifordult, torzult világot tükröz.

Köszönettel,  
Norbi